

Pinus bungeana

Sosna plamistokora

Pinus bungeana (sosna plamistokora) to rzadki gatunek sosny występujący w północno-wschodnich i środkowych Chinach. Drzewo to rośnie tam w mieszanych lasach lekkich, m.in. z odmianami *Acer davidii*, *Betula albosinensis*, *Quercus variabilis* i *Rhus chinensis*. W Chinach sosna ta jest również sadzona przy świątyniach buddyjskich ze względu na swoją piękną, białą korę. Rosyjski botanik Alexander von Bunge był jedną z pierwszych osób, które opisały to drzewo w 1831 roku, dlatego też gatunek ten nazwano jego imieniem. Jest to drzewo rosnące powoli i nieregularnie, często wielopienne, osiągające wysokość od 15 do 30 metrów i szerokość od 10 do 15 metrów, o jajowatej, a później okrągłej, półtwartej koronie i spłaszczonym wierzchołku.

Sosna plamistokora słynie ze swojej spektakularnej kory, która jest jasnobrązowa na młodych drzewach, ale potem łuszczy się jak u odmian *Arbutus* lub *Platanus* w fragmentach jasnozielonych, jasnobrązowych i brązowoczerwonych do metalicznie srebrnych. Kolory stają się szczególnie widoczne w miejscach dobrze oświetlonych. Dziesięciocentymetrowe, matowozielone igły rosną w pęczkach po trzy, są lekko zakrzywione i ostro zakończone; pozostają na drzewie przez cztery do pięciu lat i ostro pachną przy zgniataniu. Gałązki są szarzielone, nagie i błyszczące. *Pinus bungeana* kwitnie w okolicach kwietnia i maja, wypuszczając jasnożółte, pachnące kwiaty ułożone w grona. Podłużne szyszki są początkowo jasnozielone, a później jasnobrązowe. Jadalne nasiona są wykorzystywane w tradycyjnej medycynie chińskiej.

Rzadka odmiana *Pinus bungeana* sprawdza się nie tylko w arboretum – stanowi także prawdziwy atut parków i ogrodów, zwłaszcza tam, gdzie pożądana jest prywatność. Pełni tam również dodatkową funkcję ozdobną. W naturze sosna plamistokora rośnie na dość dużych wysokościach, ale z powodzeniem wprowadzono ją także w wielu innych miejscach. Wysoko w górach drzewo to rośnie na wapiennych i słonecznych glebach skalistych, natomiast na bardziej północnych obszarach – raczej na glebach kwaśniejszych. Umiarkowanie bogate lub bogate w składniki odżywcze, dobrze przepuszczalne gleby i jasne stanowiska to najlepsze miejsca do sadzenia *Pinus bungeana*.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa wielopniowe, drzewa charakterystyczne, drzewa iglaste

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: park, duży ogród, cmentarz | **Chodnik:** brak

CECHY

Kształt korony: szerokojajowata | **Struktura korony:** półtwarza | **Wysokość:** 15 - 30 m | **Szerokość:** 8 - 15 m | **Strefa mrozoodporności:** 7A - 9B

WYMAGANIA

Wiatr: umiarkowanie odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użyczenia:** średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny, zasadowy | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na suszę, tolerancja na wysoką temperaturę, osobliwość

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: grona, stojące, zapach kwiatowy | **Kolor kwiatów:** bladożółty | **Termin kwitnienia:** kwiecień - maj | **Kolor liści:** matowozielony | **Liście:** zimozielone, igły lub tuski, długie igły, pachnące | **Owoce:** efektowne, szyszki | **Kolor owoców:** jasnobrązowy, jasnozielony | **Kolor kory:** biały, jasnobrązowy, brązowioletowy, cynamonowobrązowy, szarobrązowy, czerwobrązowy, szaroniebieski, ciemnozielony, szarzielony, szary | **Kora:** tuszcząca się, gładka | **Kolor pędów:** szarzielony | **Pędy:** nagie, błyszczące, pionowy wzór rozgałęzień, długie pędy | **System korzeniowy:** płytki, słabo rozgałęziony